

Sygn. akt III Cz 511/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SSO Anna Hajda

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 sierpnia 2015 r. w G.

sprawy

z wniosku H. J. (J.)

z udziałem Skarbu Państwa - Starosty Powiatu (...), J. H., U. H., H. S. (S.), J. J. (1), Skarbu Państwa – (...) w G., K. J., A. J., A. K., M. K., A. T., F. K. (K.) i W. S.

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ns 947/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Tomasz Pawlik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Cz 511/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek wnioskodawcy o dokonanie zabezpieczenia jego roszczenia o ustanowienie drogi koniecznej poprzez ustanowienie na czas trwania postępowania służebności drogi koniecznej do jego nieruchomości zgodnie z propozycją wskazaną jako wersja nr I tj. po nieruchomościach stanowiących własność uczestników J. i U. H. stanowiących działki (...).

Sąd ten uznał za niewystarczające dla dokonania zabezpieczenia wskazane przez wnioskodawcę okoliczności. Wyjaśnił przy tym, że wnioskodawca podał że, od dnia wszczęcia postępowania uczestnicy uniemożliwiają mu dotarcie do własnej nieruchomości w sposób, który do czasu wszczęcia postępowania faktycznie wykorzystywał. Szlak przebiegał przez działki wskazane we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, dostęp do nieruchomości następował przez bramę, która obecnie jest zamknięta na kłódkę. Wnioskodawca posiada klucze do kłódki, jednak po działce uczestników może wyłącznie przejść, a nie przejechać i tylko wyłącznie on. Od bramy do miejsca cumowania łodzi nie może przejechać autem, gdyż droga jest blokowana, a może wyłącznie dojść pieszo. (...) wnioskodawca cumuje nadal w miejscu zagospodarowanym w latach 70-tych. Szlak określony jako wersja I jest najkrótszy, w tym najkrótszy jest odcinek pokonywany wodą i nie jest uciążliwy dla uczestników postępowania.

Na bazie tych okoliczności Sąd I instancji ocenił, że wnioskodawca nie wykazał swojego interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia. W tym kontekście stwierdził, że uczestnicy postępowania: J. i U. H. zezwalają wnioskodawcy na przejście przez swą nieruchomość dotychczasowym szlakiem. Nie zezwalają jedynie na wjazd samochodem i podjazd nim do brzegu ich nieruchomości graniczącego z jej częścią będącą akwenem wodnym, nadto nie zezwalają na przejście przez ich nieruchomość innym osobom stanowiącym towarzystwo wnioskodawcy.. Wnioskodawca nie uprawdopodobnił natomiast celu, w jakim miałby wykonywać przejazd aż do brzegu to jest do samej łodzi, która w miejscu przez niego opisanym cumuje od dawna. Z wniosku wynika bowiem, że wnioskodawca chce przejeżdżać przez nieruchomość uczestników tylko dlatego, gdyż nie chce przez nią przechodzić.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Sądu Rejonowego uwzględnienie wniosku prowadziło do obejścia zakazu z art. 731 kpc.

Na opisane postanowienie zażalenie wniósł wnioskodawca, który domagał się jego zmiany i uwzględnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu błędne przyjęcie, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wskazał w tym kontekście, że nieruchomość władająca zagospodarowana jest sadem i plantacją iglaków, a zatem dostęp do niej jest konieczny aby wywieźć owoce, drzewo i krzewy, a także dowieźć kosiarkę czy piłę spalinową. Podkreślił konieczność przebycia pieszo ponad 100 m.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nowacyjne zabezpieczenie roszczeń może nie różnić się od treści rozstrzygnięcia sprawy (antycypacja przyszłego rozstrzygnięcia), o ile uprawniony wykaże, że bez takiego zabezpieczenia narażony będzie na szkodę lub inne niekorzystne skutki. Błędny jest zatem pogląd Sądu Rejonowego jakoby udzieleniu zabezpieczenia w sposób określony we wniosku sprzeciwiała się treść art.731 k.p.c.. Zgodnie bowiem z art.755 § 1 pkt 1 k.p.c. roszczenie niepieniężne może być zabezpieczone także poprzez unormowanie praw i obowiązków uczestników postępowania na czas trwania postępowania.

Rację ma natomiast Sąd I instancji, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a zatem drugiej przesłanki zabezpieczenia z art.730¹ § 1 k.p.c. co uzasadniało oddalenie wniosku. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia ogranicza się wyłącznie do sytuacji, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W rozpatrywanej sprawie obowiązkiem uprawnionego było zatem wykazanie, że bez dokonania żadanego zabezpieczenia narażony będzie na szkodę albo inne niekorzystne skutki. W kontekście należało przy tym brać pod uwagę, że zabezpieczenie powinno nastąpić w sposób, jaki z jednej strony zapewni uprawnionemu należyłą ochronę prawną, a z drugiej nie obciąży zobowiązanego ponad potrzebę (art.730¹ § 3 k.p.c.).

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia tak określonych wymogów nie spełnia. Co prawda, wbrew temu co stwierdzono w uzasadnieniu orzeczenia Sądu I instancji, wskazano w nim powody, dla których niezbędne ma być zapewnienie wnioskodawcy przejazdu samochodem przez obciążoną nieruchomość, jednakże twierdzenia te mają charakter ogólnikowy. Nie wskazano zwłaszcza konkretnie jakie prace, w jakim czasie, z wykorzystaniem jakich materiałów i narzędzi mają być wykonane na nieruchomości wnioskodawcy będącej wyspą oraz że niemożliwe lub poważnie utrudnione jest przenoszenie tych materiałów z łodzi do samochodu na przestrzeni 100 m. Nie podano też z czego wynika potrzeba tak szerokiego zakresu zabezpieczenia (poprzez ustanowienie terminowego ograniczonego prawa rzeczowego), który to zakres wykracza w oczywisty sposób poza potrzebę wykonywania niezbędnych prac. Nie podano też okoliczności, które umożliwiłyby ewentualnie uwzględnienie wniosku w części.

W tym kontekście nie można też pominąć, że w świetle dotychczasowych wyników postępowania, proponowany we wniosku szlak drogowy jest tylko jednym z kilku wariantów objętych opinią biegłego i poważnie ingeruje w prawa własności uczestników postępowania.

Z tych też względów na zasadzie art.385 k.p.c. w zw. z art.13 §2 i art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSR(del). M. Majewska-Lewandowska SSO T. Pawlik (spr.) SSO A. Hajda